

ΑΞΜΑΤΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΣΤΙΚΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ

ΕΥΛΑΒΙΟΝ Δ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1893

ATAMTA

AKK V H 51 A 5 TIK A

10 KINNOI 0. 2K E WAPPA

4 UOIAWYD

EN KAWWJ

1881

ΑΙΣΜΑΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΕΛΟΣ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΔΑΪΤΑΝΗ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Δ' — ΕΚΔΟΣΙΣ Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

ΑΙΣΜΑΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

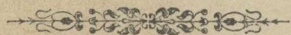
ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΕΛΟΣ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΔΑΠΙΑΝΗ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Δ' — ΕΚΔΟΣΙΣ Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

RESEARCH

DATA TO RESEARCH

RESEARCH

RESEARCH

RESEARCH

RESEARCH

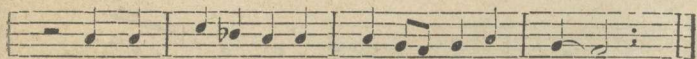
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

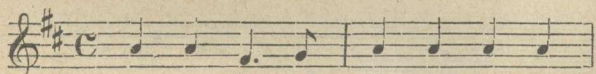
Θε - ος Κύ - ρι - ος καὶ ἐ-

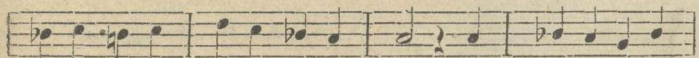
πέ-φα-νεν ἡ - μῖν εὐ-λο-γη - μέ-νος ὁ ἐρ - χό-με-νος

ἐν ὁ - νό-μα-τι Κυ - ρί - ου. 4κίς.

Ὁ εὐ - σχή- μων Ἰ- ω-

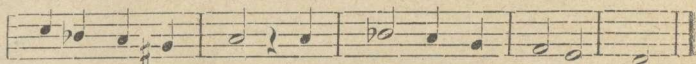
σὴφ ἅ - πὸ τοῦ ξύ-λου κα-θε - λών τὸ ἄχραν-τόν Σου

σὼ - - μα σιν - δὲ - νι - κα - θα -

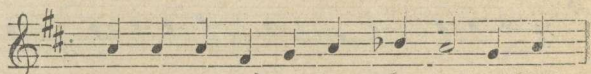

ρᾶ εἰ - λί - σας καὶ ἄ - ρώ - μα - σιν ἐν

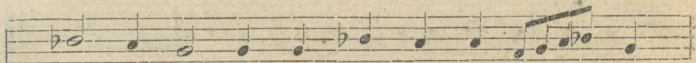

μνή - μα - τι καὶ - νῶ κη - δεύ - σας ἃ - πέ - θε - το.

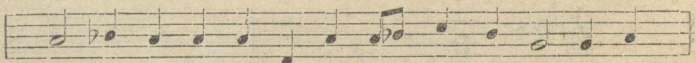
Δόξα Πατρί.

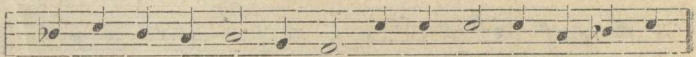
Ὁ - τε κα - τῆλ - - θες πρὸς τὸν

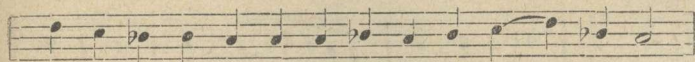
θα - γα - τον ἡ ζω - ἡ ἡ ἁ - θά - γα -

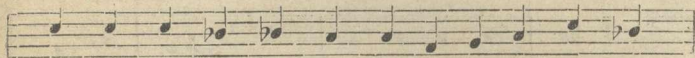
τος τό - τε τὸν Ἀ - θην ἐ - νέ - κρω - σας τῇ ἁ -

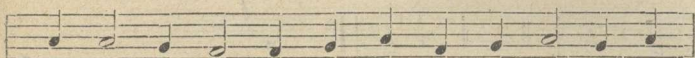
σπρα - πῇ τῆς Θε - ὁ - τη - τος ὁ - τε δὲ καὶ τοὺς τε - θνε -

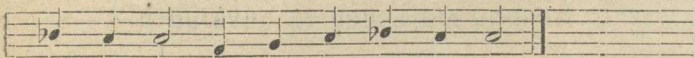
ὦ - τας ἐκ τῶν κα - τα - χθο - νί - ων ἁ - νέ - στη - σας

πα - σαι αἱ δι - νά - μεις τῶν ἐ - που - ρα - νί - ων

ἐ - χράυ - γα - ζον ζω - ο - δό - τα Χρί - στὲ ὁ Θε -

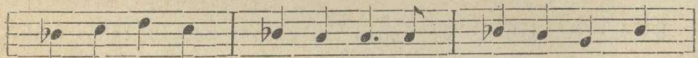

ὅς ἡ - μῶν δό - ξα Σοι.

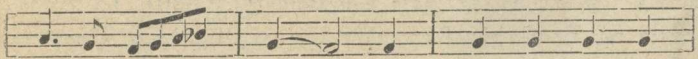
Καὶ νῦν.

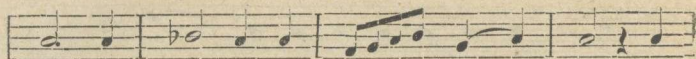
Ταῖς μυ - ρο - φό - ροις γυ - ναι - ξὶ πα -

ρὰ τὸ μνη - μα ἐ - πι - στάς ὁ ἁγ - γε - λος ἐ -

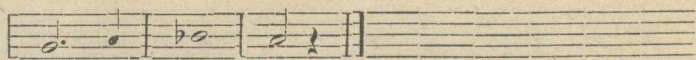
θός - - α τὰ μῦ - ρα τοῖς θνη -

τοῖς ὕ - πάρ-χει ἄρ - μό - δι - α Χρι-

στός δὲ δι - α-φθο-ρᾶς ἐ - δεί-χθη ἁλ - λό-τρι-

ός.

Αἴτησις καὶ εὐθύς τὰ καθίσματα.

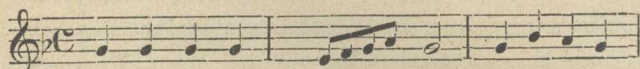
Σινδόνι καθαῶν, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐ-
ξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθουσιν, Ἰωσήφ καὶ νῶ μνήματι,
ὅθεν ὄρθρῳ, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν, δεῖξον ἡμῖν ὡς
προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν ταῖς τοῦ
Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ ἐγκλείεται, ὡς νεκρὸς
ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ
δοξάζουσι, σὺν ταῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἀδῇ ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

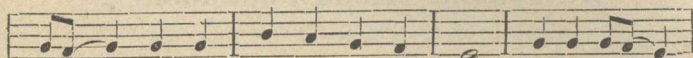
Εἶτα ὁ Ν' μεθ' ὃν ψάλλομεν τὸν κανόνα ποίημα τριῶν ποιη-
τῶν διαφόρου ἐποχῆς. Καὶ δὴ τὰς μὲν ᾠδὰς ΣΤ'. Ζ', Η' καὶ
Θ' ἐποίησεν ὁ Κοσμάς († 750). Τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ᾠδῶν
Α', Γ', Δ' καὶ Ε' ἐποίησεν ἡ Κασσιανὴ († 820). Τὰ δὲ τρο-
πάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε, Μάρκος ὁ Ἰδρουῖνος
(† 900) τηρήσας τὸ τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐνθέου γυ-
ναϊκῆς.

Ώδὴ Α'. *Ηχος πλ. β'. Εἰρμολογικός.

Ὁ Εἰρμός.

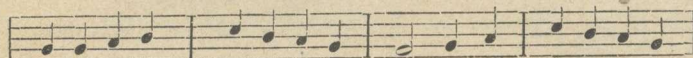
Κύ - μα - τι θα - λάσ - σης τὸν κρύψαντα

πά - λαι δι - ώ - κτην τύ - ραν - νον ὑ - πὸ γῆν

ἔ - κρυ - ψαν τῶν σε - σω - σμέ - νων οἱ παῖ - δες·

ἀλλ' ἡ - μεῖς ὡς αἱ νε - ά - νι - δες τῷ Κυ - ρί - ω ἄ - σω -

μεν, ἐν - δόξῳ γάρ σε - δό - ξα - σται.

Τροπάρια

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδὴν Σοι ἄσο -
μαι, τῷ τῇ ταφῇ Σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ
θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἀδην θανατώσαντι.

Ἄνω Σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑ -

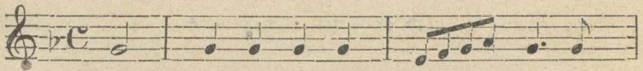
ποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου· ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει Σου,
ὕπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ἵνα Σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας, ἐν
κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γάρ Σου οὐκ ἐκρύβη· ἡ ὑπόστασις μου
ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεῖς φθαρέντα με, καινοποιεῖς φιλάνθρωπε.

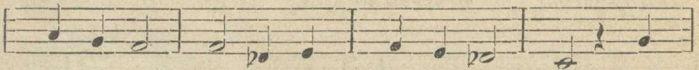
Καταβασία. «Κύματι θαλάσσης».

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ὦδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σε τὸν ἐ-πὶ ὑ - δά - των κρε-

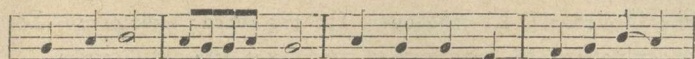
μά-σαν-τα πᾶ-σαν τὴν γῆν ἀ - σχές - τως· ἡ

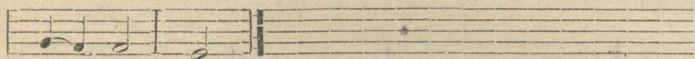
κτί-σις κα - τι-δοῦ-σα ἐν τῷ κρα - νί - ῳ κρε-

μά-με-νον θάμ-βει πολ - λῶ συν-εί - γε - το, οὐκ

ἔ - σ τιν ἄ - γι - ος πλὴν Σου Κύ - ρι - ε κραυγά -

ζου - σα.

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου, παρέδειξας, τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφια Σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δέσποτα, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας, τὰ τὸ πρὶν διεσπῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε, συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν Σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν Σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία. «Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων».

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

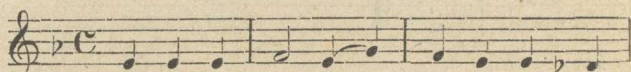
Αἰτήσις· καὶ εἶτα τὸ ἐπόμενον χάθισμα.

Αὐτόμελον καὶ πρόλογος.

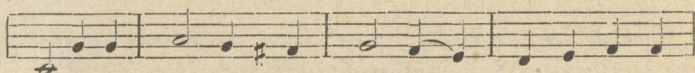
Τὸν τάφον Σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντες, γυναῖξί·

τὴν Ἀνάστασιν, Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, Σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Ὦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

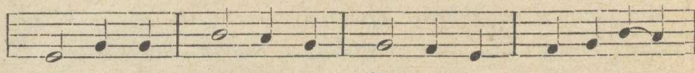
Τὴν ἐν σταυ - ρῷ Σου θεί - αν χέ - νω-

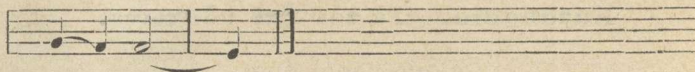
σιν, προ-ο - ρῶν Ἀβ - θα - κόυμ, ἐ - ξε-στη-κῶς ἐ-

βό - α· Σὺ θυ - να-στῶν δι - ἐ - κο-ψας, κράτος ἄ-γα-

θέ, ὁ - μι - λῶν τοῖς ἐν Ἀ - δη ὡς παν-το-δύ-

να - μος.

Τροπάρια.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει
τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαβ-
βατίζων Σωτήρ μου καὶ ἀνακτώμενος.

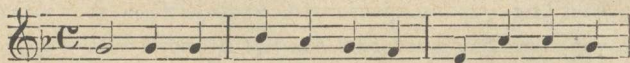
Ῥωμαλεότητι τοῦ κρείττονος, ἐνίκησαντός Σου, τῆς σαρκὸς
ἢ ψυχῆς Σου, διήρῃται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ
θανάτου καὶ Ἰδοῦ λόγε τῷ κράτει Σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας Σοι, ἐπικράνθη βροτόν, ὁρῶν τε-
θεωμένον, κατὰστικτον τοῖς μῶλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ
φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

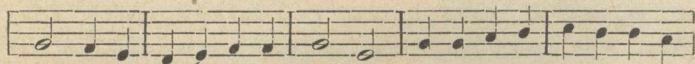
Καταβασία. «Τὴν ἐν Σταυρῷ Σου».

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

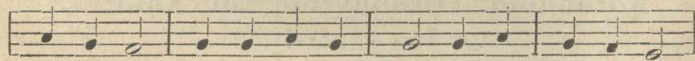
Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

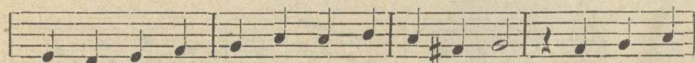
Θε - ο - φα - νεί-ας Σου Χρι-στέ, τῆς πρὸς ἡ-

μᾶς συμπα-θῶς γε-νό - μέ-νης, Ἦ-σα - ί-ας φῶς ἰ-δὼν ἄ-

νέ-σπε-ρον, ἐκ νυ-κτὸς ὁρ - θρί-σας ἐ - κραύ-γα-ζεν

ἄ - να-στή - - σον-ται οἱ νε-κροί, καὶ ἐ-γερ-

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοργὸς χοῖλος χρηματίσας,
καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν Σοι λόγε μυστή-
ριον. Ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος, βουλὴν
σχηματίζει, ἐν Σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

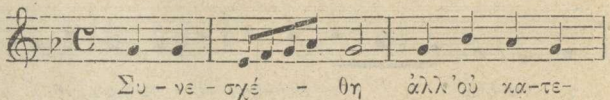
Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις·
ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα·
ἡ γὰρ σὰρξ Σου διαφθοράν, οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ Σου,
εἰς Ἄδου ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

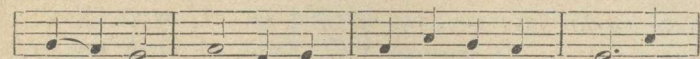
Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλα-
στοργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας
Ἀδάμ. γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ
ζωὴν ἐγείρας, ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. «Θεοφανείας Σου Χριστέ».

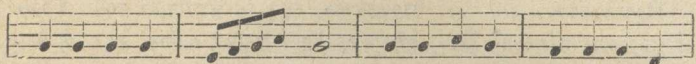
Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

ᾠδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰσμός,

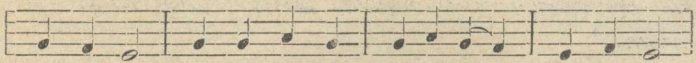
σχέ - θη, στέρ-νοις κη - τώ-οις Ἰ - ω - νὰς· Σοῦ

γὰρ τὸν τύπον φε - ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δο-

θέν-τος, ὡς ἐκ θα - λά - μου τοῦ θη - ρὸς ἁ-

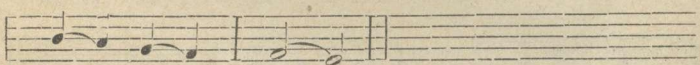
νέ - θο - ρε, προ - σε - φώ - νει· δὲ τῇ σου - στω - δέ - α,

οἱ φυ-λασ - σό - - με-νοι μά -

ται - α καὶ ψευ - δῆ, ἔ - λε - ον αὐ - τοῖς ἐγ-κα-τε-

λει - πε - τε.

Τροπάρια.

Ἀνθρωπὸς ἄλλ' οὐ διηρέθη, Λόγε ἥς μετέσχες σαρκὸς· εἰ
γὰρ καὶ λέλυται· Σοῦ ὁ νῆς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ

οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς Σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἷς ὑπάρχεις. Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον ἄλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ παῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ Σου, τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῆ οὐσία. ἄλλ' ἡ θεότης ἀπαθὴς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δέ Σου πρὸς ἀφθαρσίαν, μετεστοιχείωσας καὶ ἀφάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει ἄλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἀδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν. Σὺ γὰρ τεθεῖς ἐν τάφῳ, κραταῖε ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος, ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῇ, Σῶτερ γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. «Συνεσχέθην ἄλλ' οὐ κατεσχέθην».

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Αἴτησις· καὶ εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ωδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀφραστον θαῦ - μα, ὃ ἐν κα-μί-

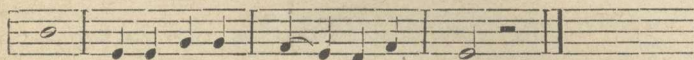
νω-ρύ-σά-με-νος, τοὺς ὁ - σί - οὺς παῖ-δας ἐκ φλο-

γός, ἐν τά-φῳ νε-κρός, ἄπνους κα-τα-τί-θε - ται εἰς

σω - τη - ρί - αν ἡ - μῶν τῶν με - λωδοῦν - των· Αὐ - τρω -

τά, ὁ Θε - ὁς εὐ - λο - γη - τὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τέτρωται Ἀδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξιόμενος, τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρί, θεῖω δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁλβιος τάφος, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξιόμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν μελωδούντων· Αὐτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἀδῇ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. «Ἀφραστον θαῦμα».

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

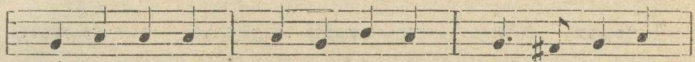
Ῥδὴ Η'. Ὁ Εἰρημός.

Ἐκ-στη-θι φρίττων οὐ-ρα - νὲ καὶ σα-λευ-

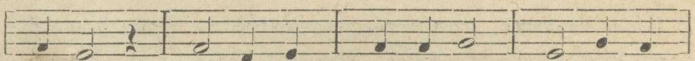
θή-τω-σαν τὰ θε-μέ-λι - α τῆς γῆς. Ἰ - δοὺ

γὰρ ἐν νε - κροῖς λο-γί-ζε - ται ὁ ἐν ὑ-

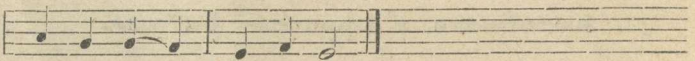
ψί - στοις οἱ - κῶν καὶ τά-φῳ σμικρῷ ξε - νο - δο-

χεῖ-ται ὃν παῖ-δες εὐ-λο-γεῖ - τε ἰ - ε -

ρεῖς ἄ - νυ - μνεῖ-τε λα - ὅς ὑ-πε-ρυ - ψῶ - τε εἰς

πάν-τας τοὺς αἰ - ᾧ - νας.

Τροπάρια.

Ἀέλουται ἄχραντος νάξ, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκη-
νήν, Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος· ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κα-
τῆλθε μέχρις Ἀδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν. Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ,
νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος· τῶν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται
καὶ κηδεύει κραυγάζων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου
ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν,
καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. «Ἐκοτηθὶ φρίττων οὐρανέ».

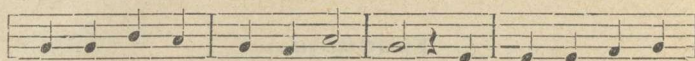
Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Μετὰ τὴν Καταβασίαν εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει ἐκφώνως τό,
«Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες με-
γαλύνομεν» καὶ ψάλλόμεν τὴν ἐνάτην.

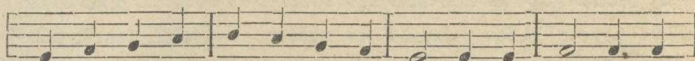
Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρημὸς

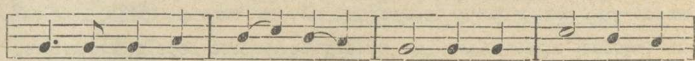
Μὴ ἐ - πο - δύ - ρου μου Μῆ - τερ,
2

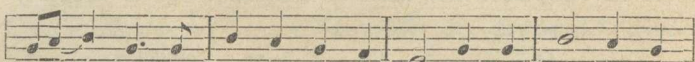
κα - θο - ρῶ - σα ἐν τά - φῳ, ὃν ἐν γαστρί ᾗ -

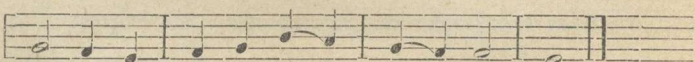
νευ σπο - ρᾶς, συ - νέ - λα - βες Υἱ - ὄν. Ἀ - να - στή - σο - μαι

γὰρ καὶ δο - ξα - σθή - σο - μαι καὶ ὑ - ψώ - σω ἐν

δό - ξῃ ἅ - παύστως ὡς Θε - ὸς τοὺς ἐν πί - στει καὶ

πό - θῳ Σε με - γα - λύ - νον - τας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ Σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφῶς ἐμα -
καρίσθην Ἀναρχε Υἱέ· νῦν δέ Σε Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νε -
κρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνά -
στηθι ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Γῇ μὲ καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου οἱ πυλωροί,
ἡμιοισμένον βλέποντες στολήν, ἡμαχγμένην Μητρὶ τῆς ἐκδική -
σεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ πατάξας ὡς Θεός· ἀναστή -
σωμαι αὖθις καὶ μεγαλύνω Σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἀδης· μετὰ μύρων γυναικες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ. σὺν τῇ Εὐὰ λυτροῦμαι παργενῇ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία «Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ».

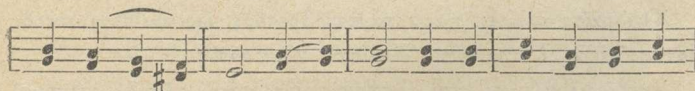
Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ἐνάτης ψδῆς ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέλους, ἄνευ πάλιν συναπτῆς, τὰ ἐπόμενα ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις.

Στάσις Α'.

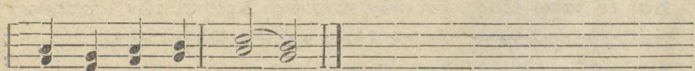
Ἡ ζω - ῆ ἐν τά - φω κα-τε-

τέ - - - θης Χρι - στὲ καὶ ἀγ - γέ-λων στρατι-

αὶ ἐ - ξε-πλήτ-τον-το συγ-κα - τά - βα-σιν δο-

ξά-ζου-σαι τὴν σὴν.

Στάσις Α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις ; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς ; τοῦ θανάτου
τὸ βασίλειον λύεις δὲ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.

Μεγαλύνομέν Σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν
καὶ τὰ πάθη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας ἐν σμικρῷ κατοικεῖς. Ἰησοῦ παμβασι-
λεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ
Ἄδῃ ἐλήλυθας ; ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν ;

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι
καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ Σου τὸν
θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστέ· ἐλογίσθης δι-
καιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πετριστοῦ.

Ὁ ὥρατος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς· ὡς ἀνείδεος νεκρὸς
καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὥραίσας τοῦ παντός.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ
κατακέκρυψαι ; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς !

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πληθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ
μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου Σου ταφῆς.

ὦ θαυμάτων ξένων ! ὦ πραγμάτων καινῶν ! ὁ πνοῆς μοι χο-
ρηγὸς ἄπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατρῶων
οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Ἀληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμι-
κροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσα-
λευθή θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ
ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα, πῶς κηδεύσω σε Υἱέ ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχρουν
ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Υπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανά-
του κεκάλυψαι, ἀλλ' ἀνάτειλον παιδρότερον Σωτήρ.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ
νεκρὸς ἐξάνιστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τίς ἐξεΐποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν ; ὁ δεσπύζων γὰρ
τῆς κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ
κράτος φιλάνθρωπε· δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φοροποιῶν.

Ἡ ἁμὰς τὸν ἄρνα βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίσιν βαλλο-
μένη ἠλάλαξε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου ! οἴμοι φῶς τό ἐμόν ! Ἰησοῦ μου πο-
θεινόμεναι ἐκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

ὦ Θεὲ καὶ λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή ! πῶς ἐνέγκω σου ταφήν
τὴν τριήμερον ; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δόσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς ; ἡ Θεόνυμφος Παρ-
θένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Πότε ἴδω Σῶτερ, Σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν
τῆς καρδίας μου ; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τῶν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ
Ἀγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε. Θεοτόκε Ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

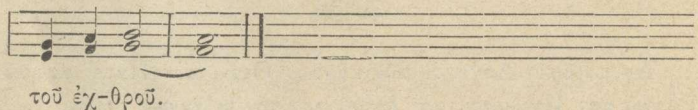
Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ.

Εἵτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἡὺλογηταὶ σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία
τοῦ πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Θυμιῶντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἄρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ
ἀριστερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Στάσις Β'. ἦχος πλ. Α'

Τροπάρια.

"Αξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν· τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς.

"Εφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν γῇ σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε τέκνον· πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους ἔλεγες Σεμνή.

"Ανω σε Σωτὴρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα· κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῇ, φρίττουσιν ὀρώντα Σεραφίμ.

"Αδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασίλεια Χριστέ συντρίβεις, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορὰς λυτροῦσαι γηγενεῖς.

"Ινα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί, Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου ὁδυρμοῖς.

"Εδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας τὸν ἐν "Αδῃ σκοτασμόν.

Τάφῳ "Ιωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτὴρ.

"Ηλοῖς σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι ψυχὴν.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Μήτηρ ἐν κλαυθμῷ.

"Ομμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα "Ιωσήφ.

"Υμνους "Ιωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Γῇ σὲ πλαστοουργέ ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμῳ, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητός δ' ὡς θνητὸν Θεόν· κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ, φρίξον γῆ!

"Ιδε μαθητὴν ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσ' ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους ἐν Σταυρῷ τεθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς·

Κάλλος Λόγε πρίν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγαῖς.

"Εδυσ τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος καὶ μὴ φέρον βλέπειν ὁ Ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

"Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

"Υπνώσας μικρόν, καὶ ἐζώσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθὲ.

"Ὡσπερ πελεκᾶν τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανόντας παῖδας ἐζώσας, ἐπιστάξας ζωτικὰς αὐτοῖς κρουνοὺς.

"Ἥλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας Οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἀδὴν καταβέβηκας Χριστέ.

"Ἡρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

"Εφρίξεν ἰδὼν, τὸ ἄορατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ Ἥλιος τὸ φῶς.

"Εκλαιε πικρῶς, ἡ Πανάθρορος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, Σε τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάμωμος Χριστέ σου Μήτηρ βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

"Αδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, "Ηλιε τῆς δόξης
ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

"Υμνοῖς σου Χριστέ, νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφὴν τε,
ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῇ ταφῇ,

Δόξα πατρί.

"Αναρχε Θεὲ συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνά-
κτων κραταίωσον, κατὰ πάσης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, Παναρώμητε Ἀγνὴ Παρθένε παῦσον Ἐκκλη-
σίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνην ἐπιβάβευσον αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

"Αξιόν ἐστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότῃν τὸν ἐν τῷ σταυρῷ
τὰς χεῖρας ἐκτείναντα καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ,
Εἴτα συναπτὴ

Στάσις Γ'. Ἦχος Γ'.

Αἰ γε- νε - αὶ πᾶ - - - σαι ὕ- μνον τῇ τα-

φῇ Σου προσ- φέ ρου-σι Χρι-στέ-μου.

Τροπάρια.

Καθελὼν τοῦ Εὐλίου, ὁ Ἀριμαθαίας ἐν τάφῳ σὲ κηδεύει.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρά σοι Χριστέ κομίζουσαι προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους προσοίσομεν τῷ Κτίστῃ.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφορόνως.

Ἰωσήφ τρισμακάρο, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ὡ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μοι τέκνον ποῦ ἔδου Σου τὸ κάλλος;

Θρῆνον συνεχίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναϊα σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον:

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῇ Θεέ μου,

Υἱὲ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλαστοουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠγάλαζεν ὀρώσα.

Ἀνέκραξεν ἡ κόρη θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τά-ρω νῦν καλύπτῃ;

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξαπιστῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ δακρυρροοῦσα λέγει.

Οὐράνιαι δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθορῶσαι.
Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος
θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνος σε Μήτηρ, Σωτήρ μου
νεκρωθέντα.

Φρίττουσιν οἱ νέες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, ταφὴν τοῦ
πάντων Κτίστου.

Ἑρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωὶ ἔλθοῦσαι.
Εἰρήνην ἐκκλησίᾳ λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρί.

Ὡ Τριάς Θεέ μου. Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν
κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σοὺς
δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι.

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Εἶτα συναπτή.

Ποίησις Καθδιανῆς

(Μελωδία ἡμετέρα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παλαιῶν)

Ἦχος πλ, δ'.

Μᾶλλον ἄργως

Κύριε - ε ἡ ἐν πολ -

λαῖς ἁμαρ - τί - αῖς πε - ρι πε - σοῦ -

σα γυ - νή τήν σήν αἰ - σθο - μέ -

νή θε - ό - θε - ό - τη - -

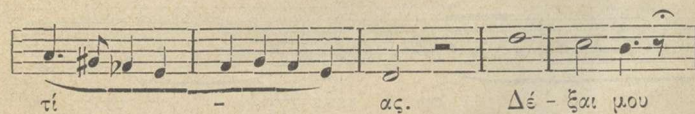
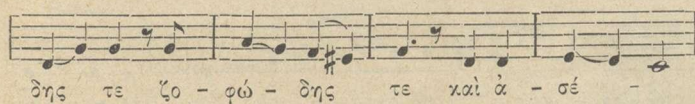
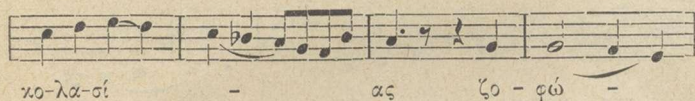
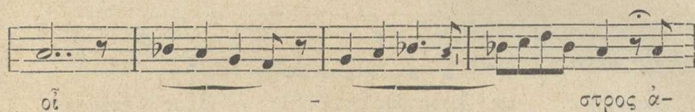
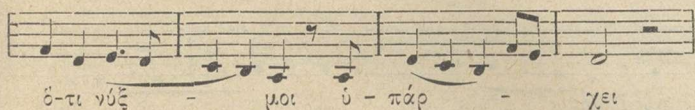
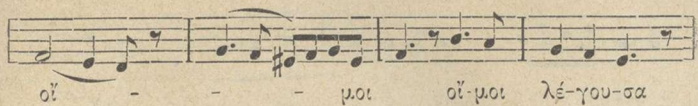
τα μυ - ρο - φό - ρου ἄ - να - λα - βοῦ - σα

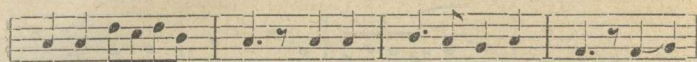
τά - ξιν ό - θυ - ρο - μέ - -

νή μύ - ρα

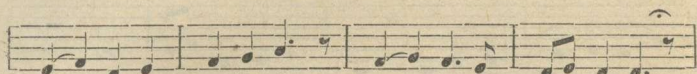
Σοι πρὸ τοῦ έν - τα - φι - - ασμοῦ

χο - μί - - ζει. οἷ - μοι

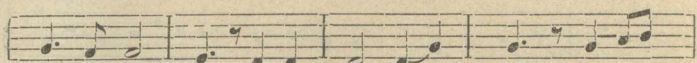

ὁ νε-φέ - λαις δι-ε - ξά γων τῆς

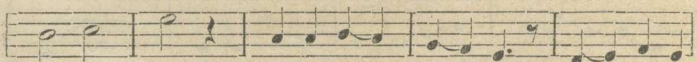
θα - λάσ - σης τὸ ὕ - δωρ

κάμφθη τί μοι πρὸς τοὺς στε-ναγ - μούς στε-ναγ-

μούς τῆς καρ-δί - ας ὁ κλί - νας τοὺς

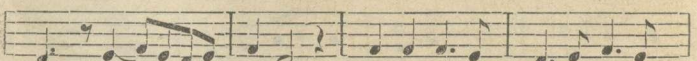
οὐ - ρα - νοὺς τῇ ἀ-φά - τῳ Σου κε - νώ -

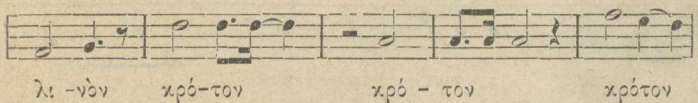
σει κα-τα-φι - λή - - -

σω τοὺς ἀχράν - τους

σου πό - δας ἀποσμή - - -

μαρτι-ῶν μου τὰ πλὴ - θη καὶ κρι-
μά-των Σου ἄ - βύς - σους τίς
ναὶ τις ἐ-ξι-χνι - ἄ -
σει ψυ-χο - σῶ - στα Σω-τήρ
μου μή με τὴν σὴν δού - λην πα-ρί -
δης ὁ ἁμέ - τρη- τον εἰ -
χων τὸ εἶ - λε -
ος.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΑΙΣΜΑΤΩΝ

	Σελ.
Θεὸς Κύριος.....	3
Ὁ Εὐσχήμων.....	3
Ὅτε κατῆλθες.....	4
Ταῖς μυροφόροις.....	5
Κύματι θαλάσσης.....	7
Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.....	19
Ἀξιόν ἐστι.....	22
Γεγεαί.....	25
ριε ἢ ἐν πολλαῖς.....	27

Τιμᾶται λ. 40.

ΑΙΣΜΑΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΕΛΟΣ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΔΑΠΙΑΝΗ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Ε΄.—ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

Ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη ἐβδομάς

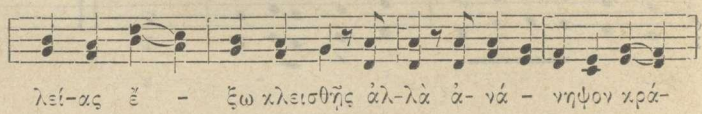
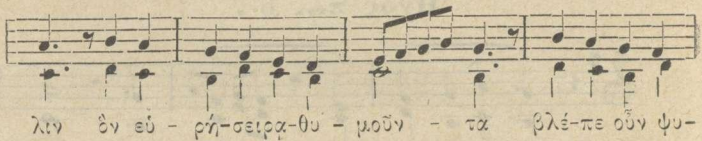
Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλ - λη - λού - ῖ -

α ἄλ - λη -

λού - ῖ - α.

Ἰ - δοὺ ὁ νυμ-φί-ος ἔρ-χε - ται ἐν τῷ

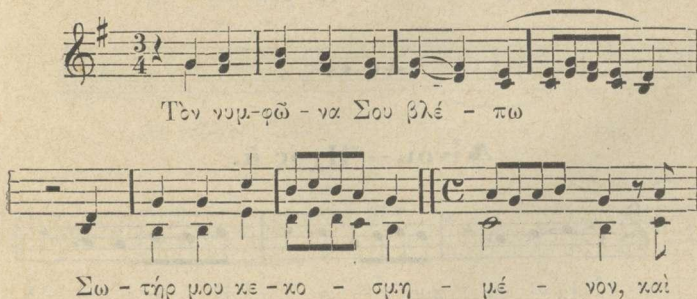

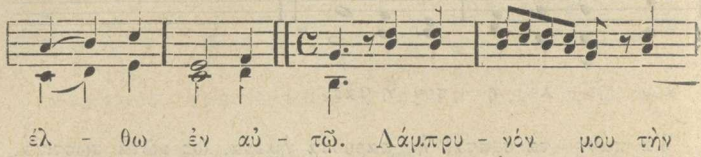

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ. Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἄβρατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου ; Ὅθεν αἶνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ Σου λόγε, συμφώνως δοξάζομεν.

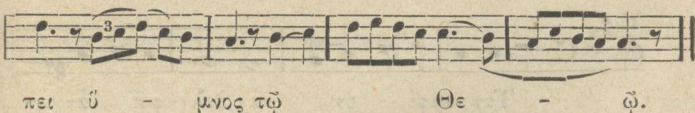
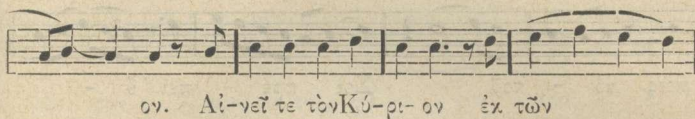
Ἑξαποστειλᾶριον. — Ἦχος γ'.

Αἶνοι.—Ἦχος α.

τε αὐ - τὸν πα̃σαι αἰ δυ - νά -

μεις αὐ - τοῦ Σοὶ πρέ - πει ὕ -

μνος τῷ Θε - ῶ.

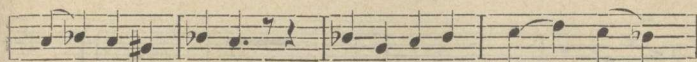
Κάθισμα. — ᾠδὴ δ'.

Τὸν νυμφί - ον ἄ - δελ - φοὶ ἄ - γα -

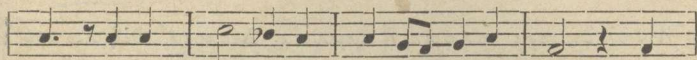
Τὰς λαμπά - δας ἐ - αυ - τῶν εὐ - τρε -

πή - σω - μεν ἐν ἁ - ρε - ταῖς ἐκλάμπον - τες καὶ πί -

πί - σω - μεν σται ὁρ - θῇ, ἵ - να ὡς αἰ φρό - νι - μοι τοῦ Κυ -

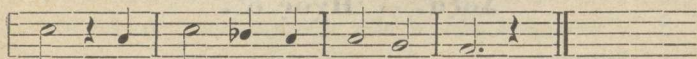
ρί - ου παρ - θέ - νοι, εἴ - τοι - μοι εἰ - σέλ - θω -

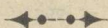
μεν σὺν αὐ - τῷ εἰς τοὺς γά - μους ὁ

γὰρ Νυμ - φί - ος δῶ - ρον ὡς Θε - ὅς, πᾶ - σι πα - ρέ -

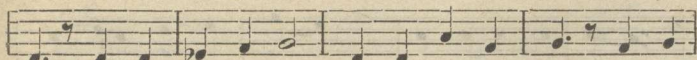
χει τὸν ἄ - φθαρ - τον στέ - φα - νον.

ᾠδὴ Θ'. — Ἦχος Β'.

Τοῖς Μαθη - ταῖς ὁ ἁ - γα - θὺς γρηγο - ρεῖ - τε ἔφη -

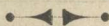

σας· ἡ γὰρ ὦ - ρα ἡ - ξει ὁ Κύ - ρι - ος ἄ - γνο -

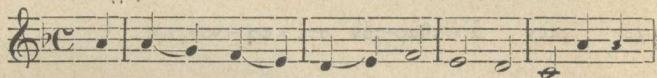
Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ παρουσίᾳ, Δέσποτα, δεξιού σου προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, Σε ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

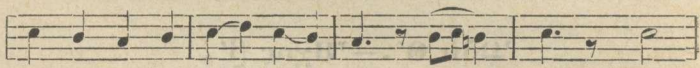

Δόξα. — ᾠδὴ δ'.

Μάλλον ἄργως

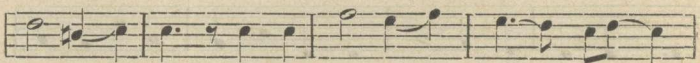
Τοῦ κρύ - ψαν - τος τὸ τά - λαν - τον, τὴν κα -

τά - κρι - σιν ἀ - κού - σα - σα ψυ - χή. μὴ

κρύ - πτε λό - γον Θε - οῦ κα -

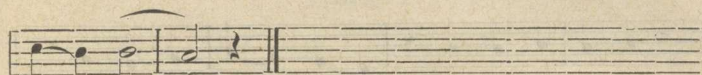
τάγ - γε - λε τὰ θαυ - μά - σι - α αὐ -

τοῦ, ἴ-να πλε-ο-νά-ζου-σα τὸ χά-ρι-σμα, εἰ-

σεῖλ - θης εἰς τὴν χα-ράν τοῦ Κυ-ρί

ον Σου.

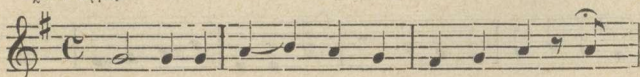
Πόρνη προσῆλθέ Σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά Σου, ποσὶ φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ Σῇ κελεύσει, πνέων δὲ τὴν χάριν Σου, μαθητὴς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν Σε. Δόξα, Χριστέ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα Οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὥς μόνος φιλάνθρωπος.

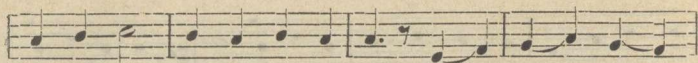

Ἦχος πλ. δ'.

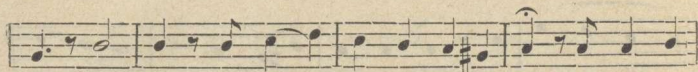
Σχεδὸν ἀργῶς.

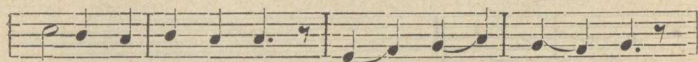
Ὁ - τε οἱ ἐν - δο-ξοι μα - θη-ταί, ἐν

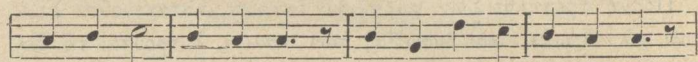
τῷ νι-πτῇ - ρι τοῦ δεί-πνου ἐ - φω - τί - ζον -

το τό - τε Ἰ-ού - δας ὁ δυσ-σε-δής φι-λαρ-γυ-

ρί-αν νο-σή-σας ἐ - σκο - τί - ζε - τὸ

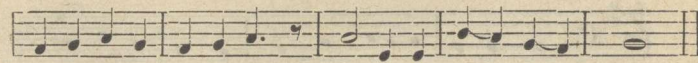
καὶ ἄ-νό-μοις κρι-ταῖς Σὲ τὸν δί-και - ον κρι-τὴν

πα-ρα-δί - δω - σι. Βλέ - πε χρη-μάτων ἐ-ρα-
φεῦ - γε ἀκό-ρε-στον ψυ-

στὰ τὸν δι-ὰ ταῦ - τα ἄγ - χό - νη χρησά-με νον. Ὁ
χλὴν τὴν δι-δα-σκά - λω τοι-αῦ - τα τολμή-σα σαν.

πε-ρὶ πάντας ἀ-γα-θός Κύ-ρι-ε δό - ξα Σοι.

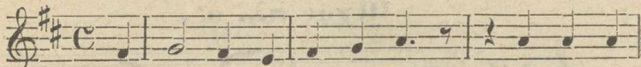
Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἐνίψε, καὶ ὑψῶν ὑμᾶς ἀπὸ βαράθρων χαλίας, ταπεινούμενος ὑπερβολῇ εὐσπλαχνίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς Σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν Σου σφαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ Σου τιμῶντες παθήματα.

Ἦχος πλ. β'.

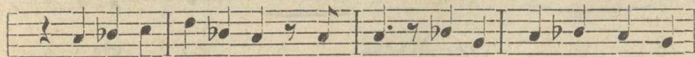
Γαργῶς

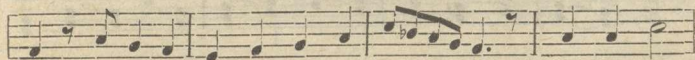
Ξε - νί - ας δε-σπο-τι-κῆς καὶ ἁ - θα -

νά - του τρα-πέ - ζης ἐν ὑ-πε-ρώ - ω τό-πω

ταῖς ὑψη-λαῖς φρεσὶ πι - στοὶ δεῦ-τε ἁ - πο-λαύ-σω -

μεν ἐ-πα-να-βε-βη-κό-τα λό - γον ἐκ τοῦ λό -

γου μα-θόν - τες ὃν μαγα - λύ - νο - μεν.

Ὁ Λόγος τοῖς μαθηταῖς, ἄπιτε ἔφη τὸ πάσχα, ἐν ὑπερφύ-
 τῳ, ὃ νοῦς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῶ σκευάσατε, ἄζύμῳ ἀλη-
 θείας λόγῳ· τὸ στερρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνετε.

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν
 ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος
 γὰρ ἄκτιστος ὦν φύσει. τὰς φωνὰς οἰκαιοῦμαι, οὐ νῦν προσεῖληφα.

Τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως ἀντὶ τοῦ

«Ἀξιὸν ἐστίν.»

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὴν ὑ - πέρ νοῦν καὶ

λό - γον Μη-τέ - ρα Θε - οῦ,

τὴν ἐν χρό-νῳ τὸν ἄ - χρο - νον ἀ-φρά-

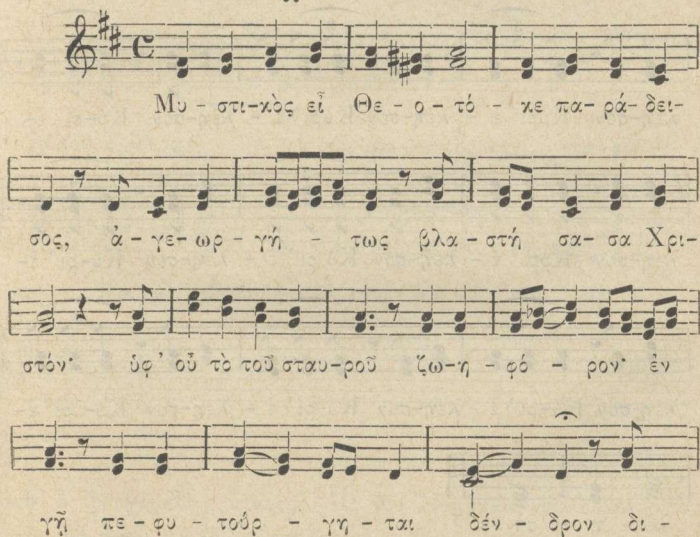

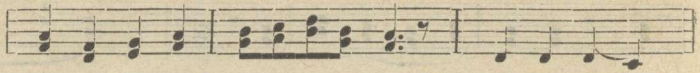
στῶς κυ - ῖ - σα - σαν, οἱ πι -

Τῇ ἑορτῇ τοῦ Σταυροῦ 14 Σεπτεμβρίου ἀντὶ
τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν»

Ἦχος πλ. δ'.

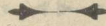

ὁ νῦν ὁ-ψου-μέ - νου, προσ-κυ-νοῦν -

τες αὐ-τό, Σε με-γα-λύ-νο-μεν.

Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-

λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-

λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-

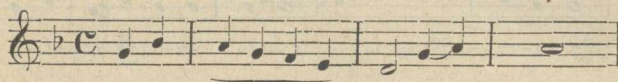
λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-λέη-σον Κύ-ρι' ἐ-

λέ-η-σον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

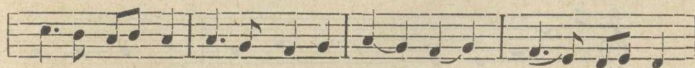
Ἦχος πλάγ. α'.

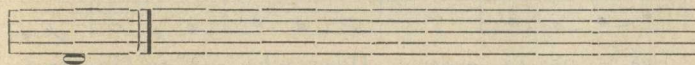
Δεῦ-τε λά - βε-τε φῶς

ἐκ τοῦ ἁ-νε-σπέ - ρου φω - τὸς καὶ δο-ξά-σα -

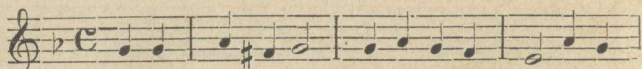

τε Χρι - στὸν τὸν ἁ-να-στάν - τα ἐκ νε -

κρῶν.

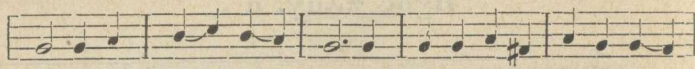
μεθ' ὃ ἐξερχόμεθα ἅπαντες εἰς τὸν Νάρθηκα, ψάλλοντες τὸ
ἑξῆς εἰς ἦχον πλ. β'. εἰρμολογικόν.

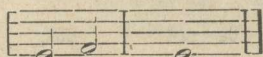
Τὴν Ἀ - νά-στασίν σου Χριστέ Σω-τὴρ ἄγ-γε-

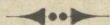
λοι ὁ-μνοῦ-σιν ἐν οὐ-ρα-νοῖς καὶ ἡ-μᾶς τοὺς ἐ-πὶ

γῆς κα-τα - ξί - ω - σον ἐν κα-θαρά καρ-δί-α Σὲ

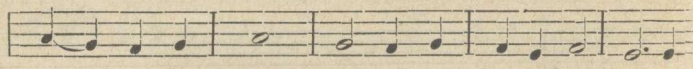
δο - ξά - ζειν.

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰσυμός.

Ἀ - να - στά-σε - ως ἡ - μέ- ρα λαμπρυν-

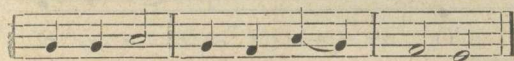
θῶ - μεν λα - οὶ Πά-σχα Κυ - ρί-ου Πά-σχα ἐκ.

γὰρ θα - νά-του πρὸς ζω-ὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐ-ρα-νὸν Χρι-

στός ὁ Θεός ἡ - μᾶς δι - ε - βί-βα-σεν

ἐ - πι - νί - χι - ον ᾧ - δον-τας.

Ὦδὴ γ'. Ὁ Εἰρημός.

Δεῦ-τε πό - μα πί - ω - μεν και - νὸν οὐκ ἔχ.

πέ-τρας ἀ - γό - νου τε - ρα-τουργού με - νον ἀλλ'

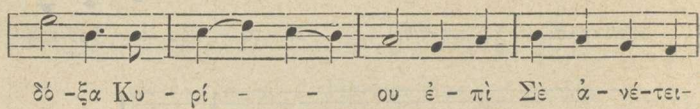
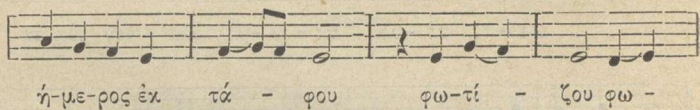
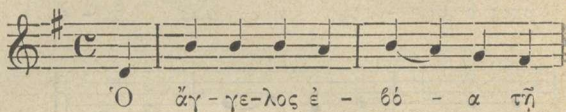
ἀ-φθαρ-σί - ας πη-γὴν ἐκ τά - φου ὁμ-θρί-σαν-

τος Χριστοῦ ἐν ᾧ στε - ρε - ού - με - θα.

Ὁδὴ Θ'. — Ἦχος α'.

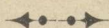

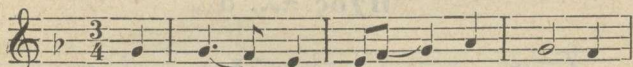
Σὺ δὲ ἄγ - νῇ τέρ-που Θε - ο - τό - κε ἐν τῇ ἐ-

γέρ - σει τοῦ τό - κου Σου.

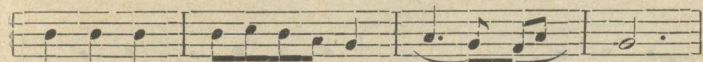
Ἑξαποστειλάριον αὐτόμελον. — Ἦχος β'.

Σαρ - κὶ ὑ - πνώ - σας ὡς θνη-

τὸς ὁ βα - σι - λεὺς καὶ Κύ-ρι - ος τρι-

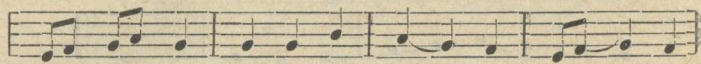
ή - με-ρος ἐ - ξα - νέ - στης

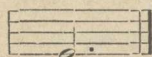
Ἄ-δὰμ ἐ - γεί - ρας ἐκ φθο - ρᾶς καὶ κα-ταρ-

γῆ-σας θά-να - τον πά-σχα τῆς ἁ - φθαρ-

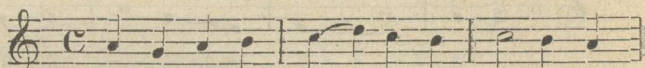
σί - ας τοῦ κό - σμου σω - τή - ρι-

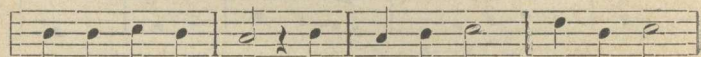
ον.

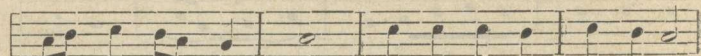
Ἦχος πλ. α'.

Πά-σχα ἰ - ε - ρὸν ἡ - μῖν σή - με-ρον

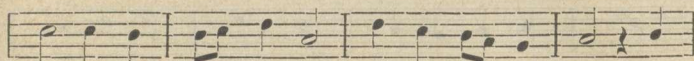
ἁ - να - δέ-δει - κται - πά - σχα και-νὸν ἁ - γι-ον

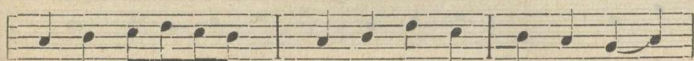
Πά - σχα μυ - στι - χὸν Πά-σχα παν-σε - βά-σμι-ον

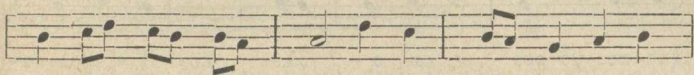
Πά-σχα Χρι-στὸς ὁ λυ-τρω - τῆς Πά-σχα ἁ-μω-

μον Πά-σχα μέ - γα' Πά-σχα τῶν πι - στῶν. Πά-

σχα τὸ πύ - λας ἡ-μῶν τοῦ πα - ρα-δεί-

σου ἁ - νοῦ - - ξαν πά-σχα πάν - τας ἁ-γι-

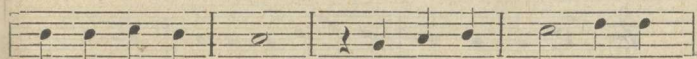

ἁ - ζον πι - στούς.

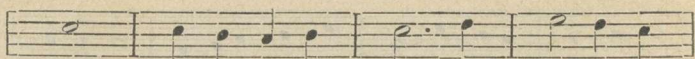
Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Δεῦ-τε ἁ - πό θε - ας γυ - ναῖ - κες εὐ-

αγ-γε-λί-στροι - αι καὶ τῇ Σι - ὶ - ὦν εἰ - πα-

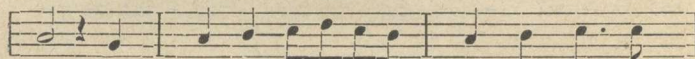
τε δέ-χου παρ' ἡ - μῶν χα - ρᾶς εὐ-αγ-

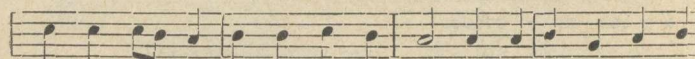
γέ-λι-α τῆς ἁ - να - στά-σε - ως Χρι - στοῦ.

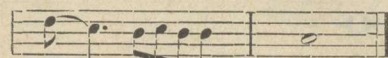
Τέρ-που χά-ρευ - ε καὶ ἁ - γάλ- λου 'Ι - ερου-σα-

λήμ. τὸν βα - σι-λέ - - α Χρι-στὸν θε-

ἁ - σα - μέ - νη ἐκ τοῦ μνή-μα - τος ὡς νυμ-φί-ον προ-ερ-

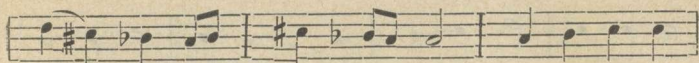

χό - με - νον.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ κτλ.

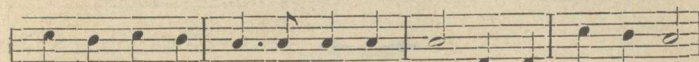
Αἰ μυ-ρο - φό - ροι γυ - ναῖ - κες

ὁρ - θρου βα - θέ - ος ἐ-πι-στᾶ-σαι

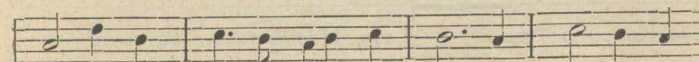
πρὸς τὸ μνη - μα τοῦ ζω-ο - δό - του

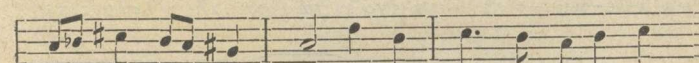
εὐ-ρον ἄγ- γε- λον ἐ - πὶ τὸν λί- θον κα - θή- με-νον

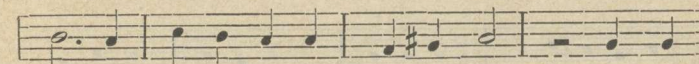
καὶ αὐ - τὸς προσφθεγξά- με- νος αὐταῖς οὐ-τως ἐ-λε-

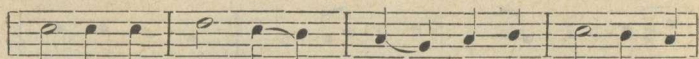
γε τί ζη - τεῖ - - τε τὸν ζῶν-τα με-

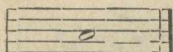
τὰ τῶν νε - κρῶν; τί θρη - νεῖ -

τε τὸν ἄ- φθαρ-τον ἐν τῇ φθο- ρᾷ ἄ - πελ-

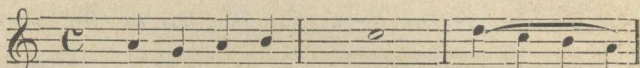
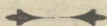

θοῦ-σαι κη - ρύ - ξα - τε τοῖς αὐ - τοῦ μα - θη-

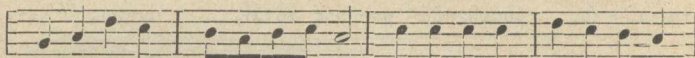

ταῖς.

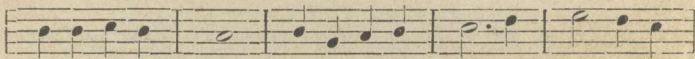
Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος κτλ.

Πά-σχα τὸ τερ - πνὸν πά -

σχα Κυ-ρί-ου πά - σχα. Πάσχα πανσε-βά-σμι-ον ἡ-

μῖν ἀ-νέ-τει - λε πά-σχα ἐν χα - ρᾷ ἀλ- λήλους πε-

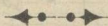
ριπτυ-ξώ-με θα· ὦ πάσχα λύ-τρον .

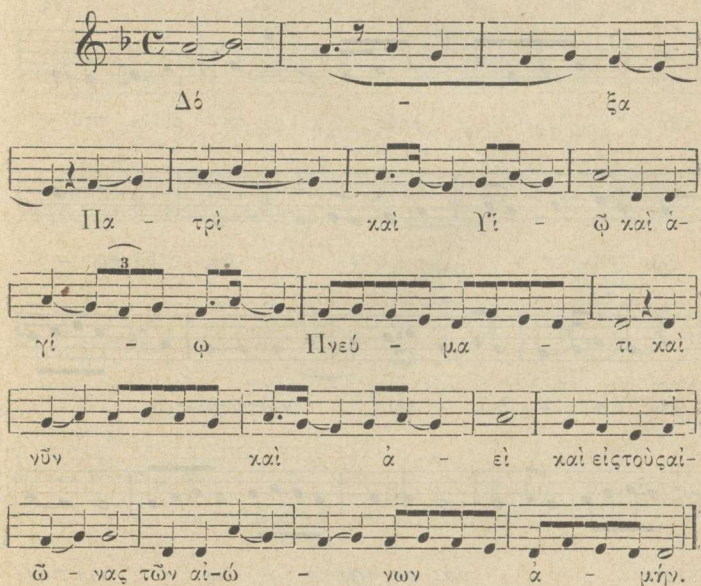
λύ - πης καὶ γὰρ ἐν τά-φου σή-με - ρον ὥς περ

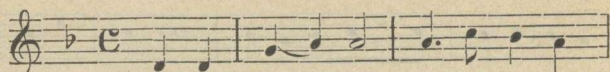
ἐκ παστοῦ ἐκ - λάμ. - ψας Χρί-στος τὰ γύ-ναι-α χα-
 ρὰς ἑ-πλη - σε λέ - γων κη-ρύ - ξα-τε Ἀπο-
 στό - λους.

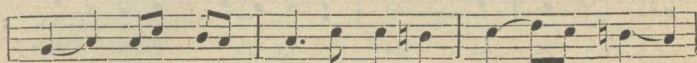
Δόξα ἡ χ. πλ. α'.

Δό - ξα
 Πα - τρι καὶ Υἱ - ῶ καὶ ἁ-
 γί - ῳ Πνεύ - μα - τι καὶ
 γυν καὶ ἁ - εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ-
 ῶ - νας τῶν αἰ-ῶ - νων ἁ - μέν.

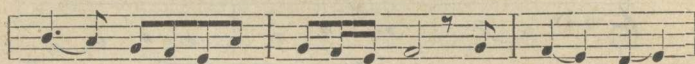
Ἄ - να στὰ - σε - ως

ἦ - μέ - ρα καὶ λαμπρυν-θῶ - -

μεν τῇ πα - νη - γύ - ρει καὶ ἄλ -

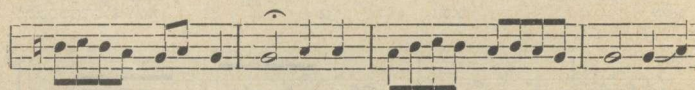
λή - - λους πε - ρι - πτυ -

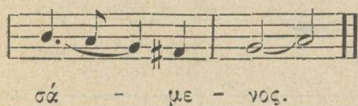
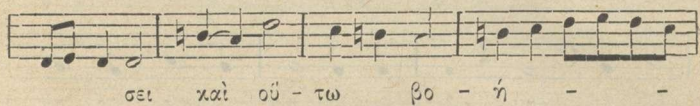
ξώ - - με - - θα. Εἰ-πω -

μεν ἄ - δελ - φοὶ καὶ τοῖς μι-σοῦ - -

σιν μας συγ-χω-ρή - σω - μεν πάν-

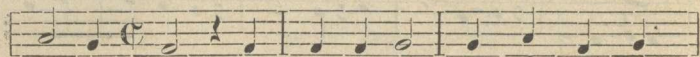

Ἦχος δ'.

Γοργῶς

Ἀ-νε-λήφθης ἐν δό-ξῃ Χρι-στὶ ὁ Θε-

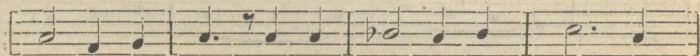
ὅς ἡ - μῶν, χα - ρο-ποι - ἡ - σας τοὺς μα - θη-

τάς τῇ ἐ - παγγε-λί-ᾳ τοῦ ἁ-γί-ου Πνεύ-μα-τος· βε-

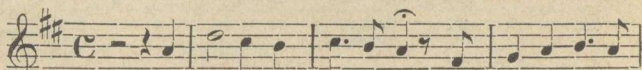
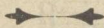
βαι - ωθέν - των αὐ-τῶν δι - ἅ τῆς εὐ - λο - γί - ας

ὁ - τι Σὺ εἶ ὁ Ὑἱ - ὅς τοῦ Θε - οῦ ὁ

λυ-τρω-τῆς τοῦ κό - σμου.

Ἰ-ψώ-θη-τι Κύ-ρι-ε ἐν τῇ δυ-νά-μει

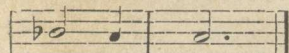
Σου ἄ - σω - μεν καὶ ψα - λού - μεν τὰς

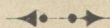
δυ - να - στεί - ας Σου· Σῶ - σον ἡ - μᾶς Πα - ρά -

κλητε ἄ - γα - θεὶ ψάλ - λον - τὰς Σοι ἄλ - λη -

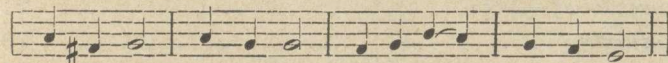
λού - ι - α.

Εἰσοδικόν. — *Ἦχος β'.

Ἐν ἐκκλη - σί - αῖς εὐ - λο - γεῖ - τε

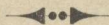

τὸν Θε - ὄν Κύ - ρι - ον ἐκ - πη - γῶν Ἰ - σρα - ἡλ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

	Σελ.
Ἀλληλούϊα—Ἰδοὺ ὁ νυμφίος.....	3
Τὸν νυμφῶνα.....	5
Πᾶσα πνοή—Αἰνεῖτε.....	6
Τὸν νυμφίον ἀδελφοί.....	8
Τοῖς μαθηταῖς.....	9
Τοῦ κρύψαντος.....	10
Ὅτε οἱ ἐνδοξοί.....	11
Ξενίας δεσποτικῆς.....	13
Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.....	14
Μυστικὸς εἶ.....	15
Δεῦτε λάβετε.....	17
Τὴν Ἀνάστασιν Σου.....	18
Ἀναστάσεως ἡμέρα.....	18
Δεῦτε πόμα.....	19
Ὁ ἄγγελος.....	20
Σαρκὶ ὑπνώσας.....	21
Πάσχα ἱερὸν.....	22
Ἀναστάσεως—Δόξα.....	27
Ἀνελήφθης.....	30
Υψώθητι.....	30
Ἐν ἐκκλησίαις.....	31

Τιμᾶται λ. 40.

ΑΙΣΜΑΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΕΛΟΣ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΔΑΠΙΑΝΗ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΣΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

Ἦχος πλάγ. δ'.

Εὐλο-γη - τὸς εἰ Χρι - στὲ ὁ Θε - ὸς

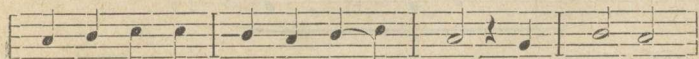
ἡ - μῶν ὁ παν-σό - φους τοὺς ἄ-λι - εἰς ἁ - να -

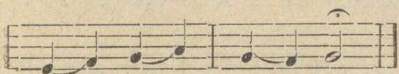
δεί - ξας, κα-τα-πέμ - ψας αὐ-τοῖς τὸ πνεῦ-μα

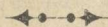
τὸ ἅ - γι - ον καὶ δι' αὐ - τῶν τὴν

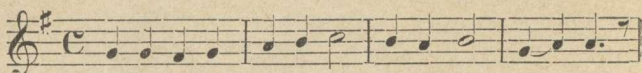
οἰ-κου-μέ-νην σα-γῆ-νεύ - σας φι - λάν-θρω -

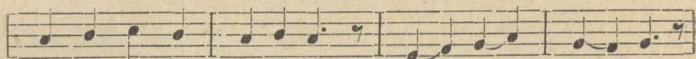
πε δό - ξα Σοι.

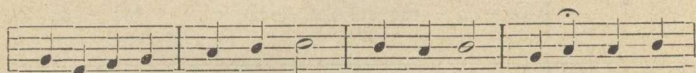
Ἦχος πλ. δ'.

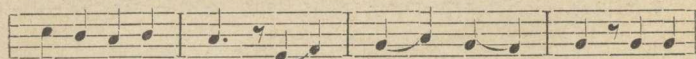
Ὁ-τε κα-τα-βάς τας γλώσσας συ-νέ-χε - ε

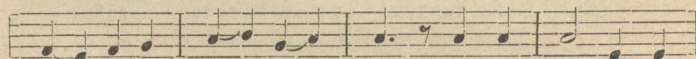
δι-ε-μέ-ρι-ζεν ἔ-θνη ὁ Ὑ-ψι-στος,

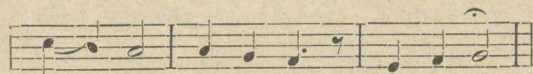
ὁ-τε τοῦ πυ-ρός τας γλώσ-σας δι-έ-νει-μεν εἰς ἐ-

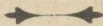
νό-τη-τα πάν-τας ἐ-κά-λε-σε καὶ συμ-

σώ-νωσ δο-ξά-ζο-μεν τὸ πα-νά-γι-ον

πνεῦ-μα.

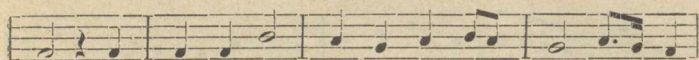

Μεγαλυνάριον τῆς Πεντηκοστῆς. Ἦχ. βαρύς.

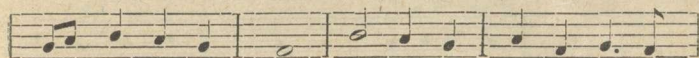
Ἀργῶς

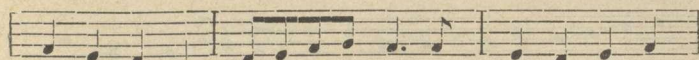
Μὴ τῆς φθο-ρᾶς δι-α-πείρα κυ-ο-φο-ρή-σα-

σα καὶ παν-τε-χνή - μο - νι λό - γῳ σάρ -

κα δα-νεί-σα - σα Μη-τερ ἅ - πεί-ραν-δρε παρ-

θε - νε θε - ο - τό - - κε δο - χεῖ - ον τοῦ ἁ-

στέ - κτου χω - ρί-ον τοῦ ἁ - πείρου πλαστουργοῦ Σου

Σε με-γα - λύ - νο - μεν.

Μεγαλυνάριον τῆς Β' τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.

ᾠχος δ'.

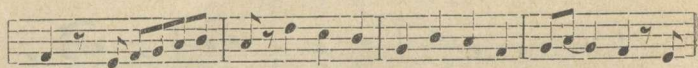
Μετρίως

Χαίρεις ἄ-νασ - σα μη-τρο-πάρ - θε - νον

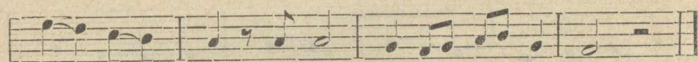
κλέ - ος ἅπαν γὰρ εὐ - δί - νη - τον εὐ-λα-λον στό-

μα ῥητρεῦ - οἷ οὐ σθέ-νει Σεμέλπεινά-ξι - ως, ἰ-

λιγ-γι-ᾶ δὲ νοῦς ἅπας Σου τὸν τό - χον νο - εῖν.

Ὁ - θεν Σε συμ-φώ - νως δο - ξά - ζο - μεν.

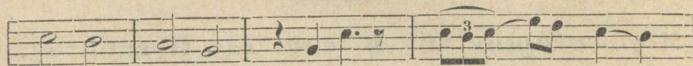

*Ηχος βαρύς.

Μεγάλοπριπῶς

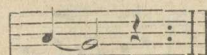
Τίς Θε - ὅς μέ - γας ὡς ὁ

Θε-ὅς ἡ-μῶν Σὺ εἶ ὁ

Θε - ὅς ὁ ποιῶν θαυ-μά - σι-α μό - -

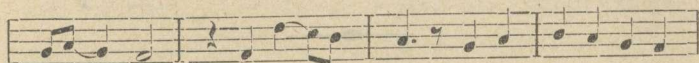

νος.

Μεγαλυνάριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. - Ἦχος δ'.

Εὐ-αγ-γε - λί - ζου γῆ χα-ράν με-

γά - λην αἰ-νεῖ - τε οὐ-ρα - νοὶ Θε-οῦτὴν

δὲ - ξαν. Ως ἐμ-ψύ - χῶ Θερῶ κα-ὲν-τῶ ψαυ-

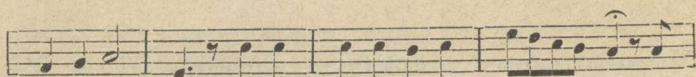
ἐ - τω ρηθᾶμ ὥς χεῖρ ἁ-μυ-ή - τω, χεῖ-λη

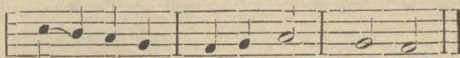
δε πιστῶν τῇ Θεο - τό - χω ἁ - σι - γή - τως βωνῇν

τοῦ ἀγγέ - λου ἁ-να-μέλπον - τα ἐν ᾧ - γαλ-λι - ᾧ-

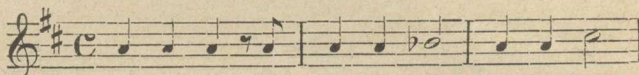

σει βο-ά - τω· χαῖρε κε-χα-ρι-τω - μέ - νη ὁ

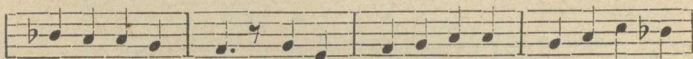
Κύ - ρι-ος με-τὰ Σοῦ.

Ἦχος δ'.

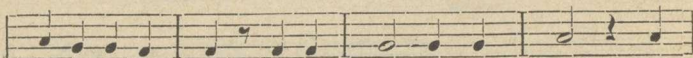
Σή-με-ρον τῆς σω-τη - ρί - ας ἡ-μῶν

Σή-με-ρον τῆς εὐ-δο - χί - ας Θε-οῦ

τὸ κε-φά-λαι - ον, καὶ τοῦ ἁπ' αἰ-ῶ-νος μυστη-ρί-ου

τὸ προ-οί-μι - ον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σω-τη-ρί-ας

ἡ φα-νέ-ρω - σις· ὁ Υἱ - ὁς τοῦ Θε - οῦ Υἱ-

ἡ προκή-ρυ - ξις· ἐν να - ῶ τοῦ Θε - οῦ. τρα-

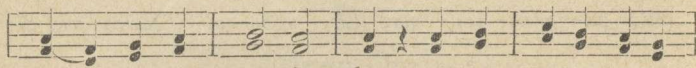
ὁς τῆς Παρ-θένου γί - νε - ται, καὶ Γαβρι-ῆλ τὴν
νῶς ἡ Παρ-θένος δεί - κνυ - ται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς

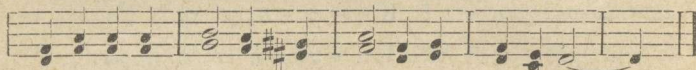
σμέ - γε να εἰ καὶ πα - ρά - δεῖ - σε λο - γι - κῶς

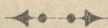
παρ - θε - νι - κὸν καύ - χη - μα εἰς ἡς Θε -

ὁς ἐ - σαρ - κώ - θη καὶ πατ - ρί - ον γέ - γο -

γεν ὁ πρὸ αἰ - ὠ - νων ὁ - πάρχων Θε - ὁς ἡ - μῶν.

Ἀργότερον

Τὴν γὰρ Σὴν μὴ - τραν

θρό - νον ἐ ποί - η - σε

καὶ τὴν Σὴν γαστέ - ρα πλα - τυ - τῆ -

ραν οὐ - ρα - νῶν
 ἀ-πειρ-γά - σα - το ε - πὶ
 Σοὶ χαί - ρει κε-χα - ρι-τω-
 μέ - νη πᾶ - σα ἡ
 κτί - σις
 δό - ξα Σοι.

Χερουβικὸς ὕμνος.

Μελωδία ἡμετέρα

Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανὸν ἔκτισεν

Handwritten musical score on eight staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and accidentals. Below the staves, there are handwritten Greek lyrics in a cursive script. The lyrics are: οἱ τὰ αἶμα ἡμεῖς, σου - θι! οἱ τὰ χεῖρά σου, μυστι - κῶς, εἰ - χο - γί, ζον, τες καὶ τῇ ζωῇ ο - ποι.

οἱ τὰ αἶμα ἡμεῖς

σου - θι! οἱ τὰ χεῖρά σου μυστι - κῶς

εἰ - χο - γί ζον

τες καὶ τῇ ζωῇ ο - ποι

 α α α α α α α α τρι τ ά α α α

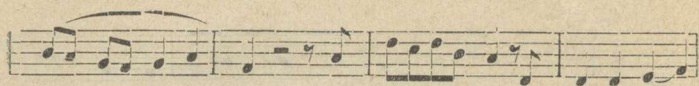
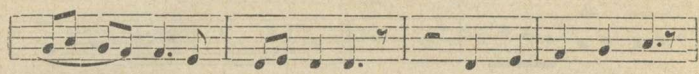

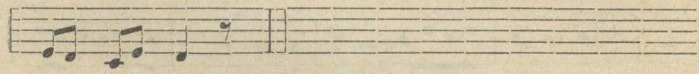
 δι-lll lll, τὸν τρι-σά αα-α γι-τ ον

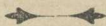
ὦ ν ν ν ν ν μνον προ-σά-δον ὁ ο-ον τες 95

πᾶσα αἰὼς ἀνάσσει σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τῇ κλήν

 θα μὲν ἐ- πὶ-μνα α α θα σοι νε πιννα

ὡς τὸν βα-σι-λέ- ε ε ε α τὸν βα-σι-λέ - ε ε ε ε ε

 εε εε εε α τῶν ὁ ὁ ὁ ὁ λων ὁ - πο-δε-ξό-

 οοοο με ε εεε νοι ταῖς ἀγ - γε - λι-καῖς

 ἀ - ο - ρά θη τως , δο-ρυ-φο - ρού-με εεε νον τά ααα

 ξε - σιν ι, τὰ γεε εεε. ἀλ-λη-λού θυ

 ι ι ι α.

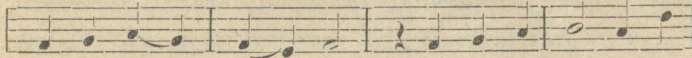

Προσόμοια πρὸς τὸ Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος
 Ὡχος πλ. δ'.

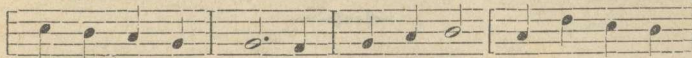

 Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀ - οί-δι-με, Ἄ-

 γα-στα-σί - α σε-μνή, ἀ - θε - ῖ - ας τοῦς

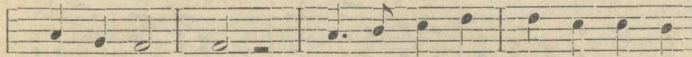
ἄν-θρα-κας, ἄ-παν-τας κα - τέ - σθε-σας, στα-λαγ-μοῖς

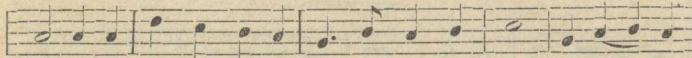
τῶν αἰ-μά - των Σου· πα-θὼν τὴν ὕ-λην πᾶ-

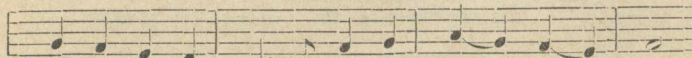
σαν ἐ - τέ-φρω - σεν, πυρ - ρὸς ὁ μέ - γας τῶν θαυ-μα-

σί - ων Σου· "Ω ποῖ-ον ἔ-παι-

νον, ἐ-ξυ-μνῆσαι δύ-ναν-ται χεῖ-λη βρο - τῶν, κό - ρη

καλ-λι-πάρ- θε - νε, παρ-θέ- νων σέ - μνω - μα.

B'.

Χαῖρε παρθενίας ἀγαλμα, Ἀναστασία σεμνή, ἡ τὴν
ὕλην μισήσασα καὶ Χριστὸν ποθήσασα, τὸ ἄρνιον τὸ ἄκα-
κον· Χάριτος πάσης σκεῦος γεγένησαι· σαυτὴν τοῦ Πλά-
στου οἶκον ἀπείργασαι· "Ω ποῖον ἔπαινον ἐξυμνῆσαι δύναν-
ται χεῖλη βροτῶν, κόρη καλλιπάρθενε, παρθένων σέμνωμα.

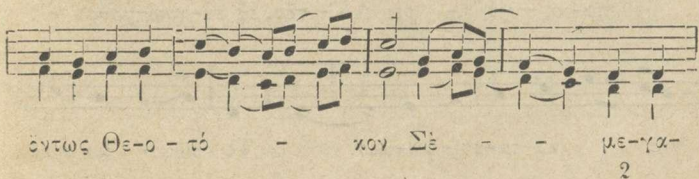
Γ'.

Βλέψον οὐρανόνθεν πάνσεμνε, τὰς τῷ τεμένει τῷ σῶ, προσ-
χδούσας τὸν ὕμνον Σοι, εὐλαθεῖς νεάνιδας, ἐν χαρᾷ καὶ φαι-
δρότητι· τῆς Σῆς ἀγνείας λάτρεις θερμόταται, καὶ καρτε-
ρίας εὐγλωττοι κήρυκες· ὦ κόρη πάνσεμνε, μὴ ἐλλείπῃς
πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ προσθεύειν ἄληκτα Χριστὸν τὸν
Κύριον.

Ἄξιόν ἐστιν.

Βραδύως: ἤχ. πλ. δ'.

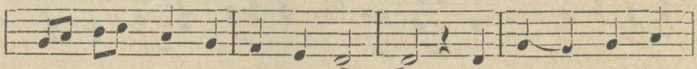
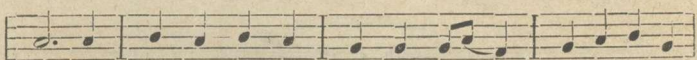
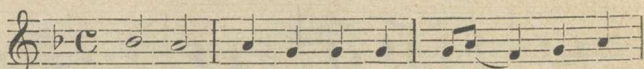
Ἀ-ξι-ὸν ἐ-στιν ὥς ἄ-λη - θῶς μακα-
ρί - ζειν Σε τὴν Θε-ο - τό - κον,
τὴν ἁ - ει-μα-κά - ρι - στον καὶ πα-ναμώ -
μη - τον καὶ μη-τέ ρα τοῦ

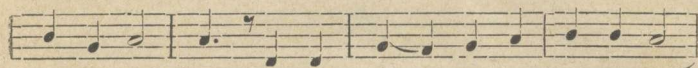

Προσόμοια πρὸς τὸ «Χαίροις ἀσκητικῶν»

Ἦχος πλ. α'.

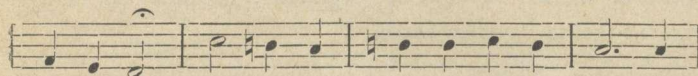
ἡ - γνι - σε, καὶ ψυ - χήν κα - θη - γί - α - σε,

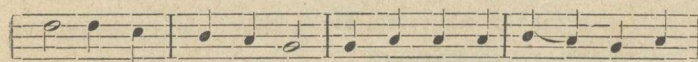
καὶ τήν πο - ρεί - αν, τήν τοῦ βί - ου ἐ -

θά - δι - σεν, ὁ - λως ᾧ - ὤ - λον καὶ τῷ θεί - ῳ ᾧ -

ρέ - σκου - σαν Βλέ - ψον οὖν ἐκ τῆς δό - ξης Σου, ὦ

θεῖ - ον ᾧ - γλά - ῖ - σμα, καὶ πρὸς ὁ - μοί - αν πο -

ρεί - αν, ψυ - χὰς ἡ - μῶν ᾧ - να - πτέ - ρω - σον.

Χριστὸν δυ - σω - ποῦ - σα, τὸν ᾧ - θά - να - τον νυμ -

φί - ον, γε - νέ - σθαι ἱ - λε - ων.

B'

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

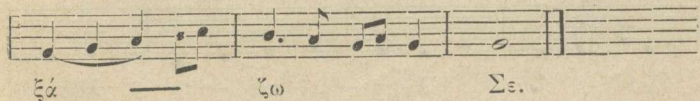
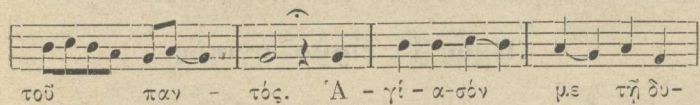
Χαῖρε ὡραιότατη τρυγών, περιστερά τε ἡ καλὴ καὶ ἀκέραιος, πρὸς θρόνον ἀνιπταμένη, τοῦ αἰωνίου Πατρός, ταῖς τῶν ἁρετῶν Σου θείαις πτέρυξιν. Ἐκεῖθεν αὐγάξεις νῦν, σελασφόρα διδάγματα, καὶ μετ' ἀγάπης, καὶ στοργῆς, καὶ γλυκύτητος, ἐπιβλέπεις νῦν τὰς φαιδρῶς προσχδούσας Σοι, ὕμνον θεοτερπέστατον, ἁγνῶν ἐκ στομάτων τε, καὶ ἐκ καρδίας χαιρούσης, ψυχῆς θ' ἁγνῆς καὶ εὐγνώμονος. Χριστὸν τὸν νυμφίον μὴ ἐλλείπης δυσωποῦσα γενέσθαι ἴλεων.

Γ'

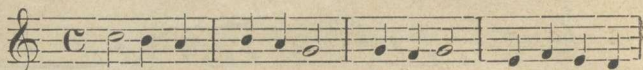
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους σῶν ἱκετῶν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν ποιητὰ ἡμῶν, καὶ κάθαρον τὰς καρδίας, πάσης ἐννοίας φθαρτῆς, καὶ πρὸς θείους πέθους ἀνακαίνισον. Ἴν' οὕτως εὐφραίνωνται, τὰ μακάρια πνεύματα, τῶν ἰδρυσάντων, τὸ σεμνὸν τοῦτο τέμενος, πάσης χάριτος καὶ σοφίας καθίδρυμα. Χῦσον τὴν εὐλογίαν Σου, ὦ Πάτερ αἰώνιε, καὶ τοῖς πονοῦσιν ἀπαύστως πρὸς πᾶν καλὸν καὶ θεάρεστον ἐμπνέων ἐγκαίρως τάχαθὸν καὶ τὸ συμφέρον πρὸς δόξαν ἄφθιτον.

Δόξα ἡχ. β'.

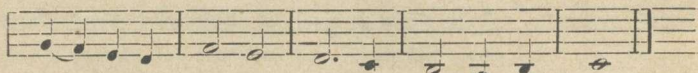
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἦχος πλ. δ'.

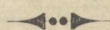
Δέ-σποι-να πρόσδεξαι , τὰς δε-ή - σεις τῶνδούλων

Σου, καὶ λύ-τρω-σαι ἡ - μᾶς ἀ - πό πά-σης ἀ-

νάγ-κης καὶ θλί - ψε - ως.

Μεγαλυνάριον τῶν Θεοφανείων

Ἦχος β'. εἱρμολογικὸς

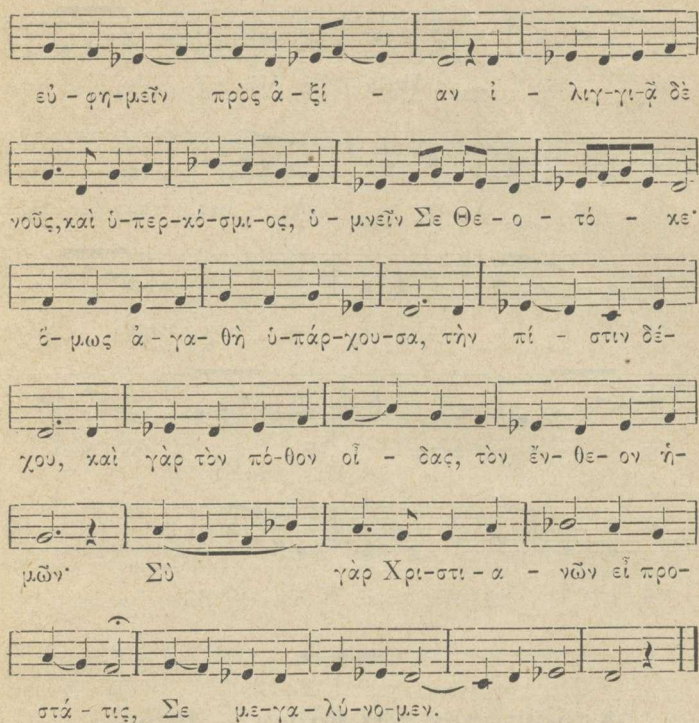
Με - γά-λυνον ψυ - χή μου τὴν τι-μι-ω-

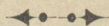
τέ - ραν καὶ ἐν - δο-ξο-τέ - ραν τῶν ἄ-νω στρατευ-

μά - των. Ἀ-πο - ρεῖ πᾶ - σα γλῶσ-σα

εὐ-φη-μεῖν πρὸς ἁ-ξί - αν ἰ - λιγ-γι-ᾶ δὲ
 νοῦς, καὶ ὑ-περ-κό-σμι-ος, ὑ - μνεῖν Σε Θε - ο - τό - κε·
 ὁ-μῶς ἁ-γα-θὴ ὑ-πάρ-χου-σα, τὴν πί - στιν δέ-
 χου, καὶ γὰρ τὸν πό-θον οἱ - δας, τὸν ἔν-θε-ον ἡ-
 μῶν· Σύ γὰρ Χρι-στι-α - νῶν εἶ προ-
 στά - τις, Σε με-γα-λύ-νο-μεν.

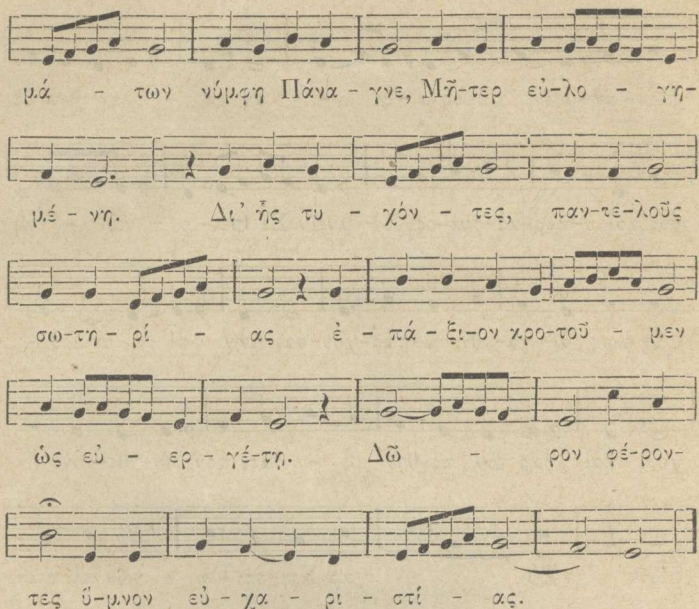

Μεγαλυνάριον τῆς Ζ'. Ἰανουαρίου

ᾠδ. πλ. 6'. εἰρμολογικὸς

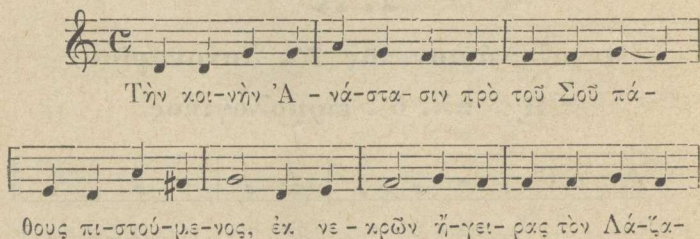
Ὡ τῶν ὑ - πὲρ νοῦ, τοῦ τό-χου Σου θαυ-

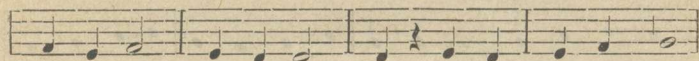
μά - των νόμῳ Πάνα - γνε, Μη-τερ εὐ-λο - γη-
 μέ - νη. Δι' ἧς τυ - χόν - τες, παν-τε-λοῦς
 σω-τη - ρί - ας ἐ - πά - ξι-ον χρο-τοῦ - μεν
 ὡς εὐ - ερ - γέ-τη. Δῶ - ρον φέ-ρον-
 τες ὕ-μνον εὐ - χα - ρι - στί - ας.

Ἀπολυτίκιον τῶν Βαΐων. — Ἦχος α'.

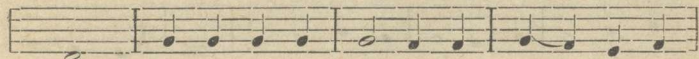
Τὴν κοι-νὴν Ἀ - νά-στα-σιν πρὸ τοῦ Σοῦ πά-
 θους πι-στού-με-νος, ἐχ - νε - κρῶν ἡ-γει-ρας τὸν Λά-ζα-

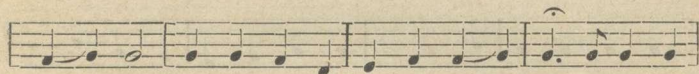
ρου Χρι-στὲ ὁ Θε-ός. "Ο-θεν καὶ ἡ-μεῖς

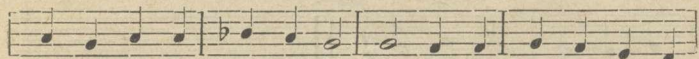
ὡς οἱ παῖ - δες τὰ τῆς νί-κης σύμ - βο-λα φέ - ρον -

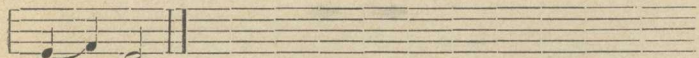
τες, Σοὶ τῷ νι-κη - τῇ τοῦ θα - νά - του βο-

ῶ - μεν ὠ-σα-νὰ ἐν τοῖς ὑ - ψί - στοις εὐ-λο-γη-

μέ - νος ὁ ἐρ - χό-με-νος ἐν ὁ - νό - μα-τι Κυ-

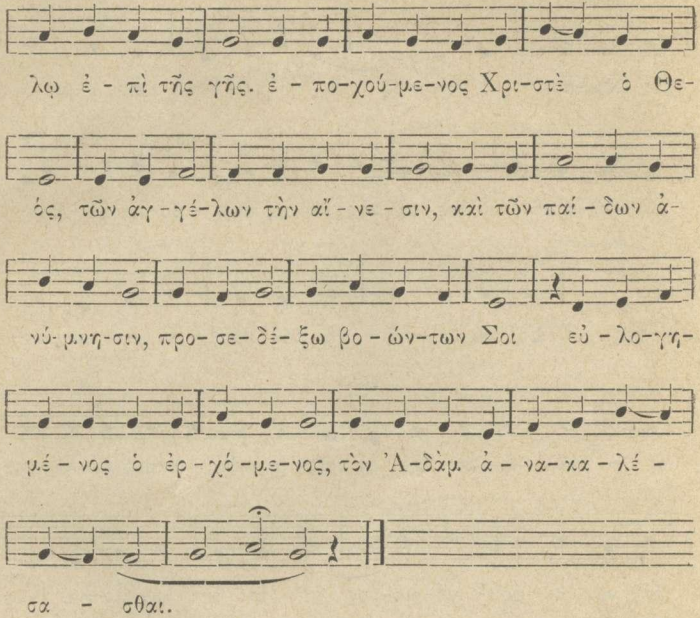
ρί - ου.

Ἰκοντάκιον τῶν Βαΐων. — Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρί-νω ἐν οὐ - ρα-νῷ τῷ πῶ-

λω ἐ - πὶ τῆς γῆς. ἐ - πο-χού-με-νος Χρι-στὲ ὁ Θε-

ός, τῶν ἀγ-γέ-λων τὴν αἴ-νε - σιν, καὶ τῶν παί - δων ἀ-

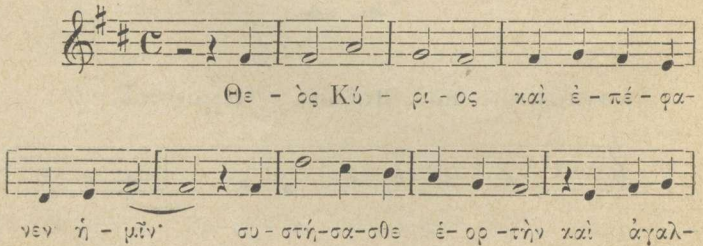
νύ-μνη-σιν, προ-σε-δέ-ξω βο - ών-των Σοι εὐ - λο-γῆ-

μέ - νος ὁ ἐρ - γό-με-νος, τὸν Ἀ-δάμ. ἀ - να-κα - λεί -

σα - σθαι.

Μεγαλυνάριον τῶν Βαΐων. — ᾠδὴ δ'.

Θε - ὸς Κύ - ρι - ος καὶ ἐ - πέ - φα-

γεν ἡ - μῖν συ - στή-σα-σθε ἐ - ορ - τὴν καὶ ἀγαλ-

λό - με - νοι θεῷ - τε με - γαλύ - νω - μεν Χριστόν· με - τὰ βα -

ί - ων καὶ κλά - δων ὅ - μνοις κραυ - γάζοντες

εὐ - λο - γη - μέ - νος ὁ ἐρ - γό - με - νος ἐν ὁ -

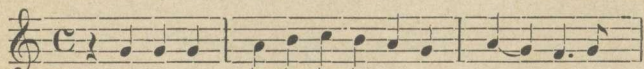

νό - μα - τι Κυ - ρί - ου Σω - νῆ - ρος ἡ - μῶν.

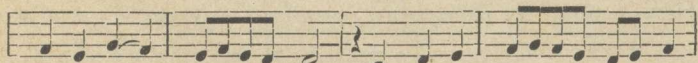

Προδύμια πρὸς τὸ « Τῶν οὐρανίων ».

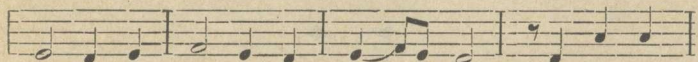
ᾠδὴ α'.

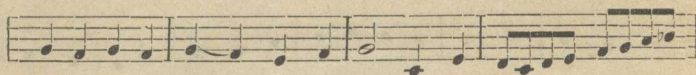
Ὁ θε - α - τῆς τῶν ἀρ - ρή - των ἁ -

πο - κα - λύ - ψε - ων· καὶ ἐρ - μη - νεὺς τῶν ἁ -

νω τοῦ Θε - οῦ μυ - στή - ρί - ων· ὅς παῖς τοῦ

Ζε-θε-δαί-ου γρά - ψας ἡ - μῖν τὸ Χρι-στοῦ

εὐ-αγ-γέ-λι - ον θε-ο-λο-γεῖν τὸν πα - τέ - ρα καὶ

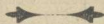
τὸν υἱ-ὸν καὶ τὸ πνεῦμα ἐ-ξ-ε-παί - δευ - σεν.

B'.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων. ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὥσπερ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεῖει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Γ'

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον Θεῷ ἠγαπημένε, κραζεῖς ἄεί, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος» καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γινῶσιν Θεοῦ.

Ἑξαποστειλάρια πρὸς τὸ

«Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». — *Ηχος β'.

Βροντῆς Υἱὸς γενόμενος βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ Λόγος Ἀπόστολε Ἰωάννη. Ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ,
πιστῶς τὸ τοῦ Δεσπότου σου, κακῆθεν ἀρυσάμενος Θεολογίας
τὰ ρεῖθρα, τὴν κτῆσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν
μαθητῇ τῷ Παρθένῳ ἰδοὺ φησιν ὁ Υἱὸς σου, ἀκήκωας τοῦ
Πλάσαντος, τῷ μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ Μήτηρ
σου. Μεθ' οὗ σὲ πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

Προσόμοια πρὸς τὸ «Ὡ τοῦ παραδόξου»

*Ηχος πλ. δ'.

Μάκαρ Ἰωάννη Πάνσοφε περιουσία θερμῇ τῆς Χριστοῦ
ἀγαπήσεως πλέον πάντων πέφυκας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος,
τῷ Παντεπόπτη, Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν γῆν
ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος καὶ ἀγνοίας κάλλεσι καταυγασθεῖς,
σῶμα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Θεολογίαςνάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς Σοφίας
ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε,
τῇ τῆς Τριᾶδος, γνῶσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς

ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ Παρθενίως ἀπάνθισμα τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιχίτημα τῆς Σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὅμμα τὸ Πάνσεπτον, Ἰωάννην ἔσμασι Πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

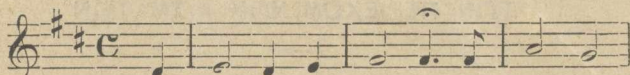
Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Βασιλείαν ἀσάλευτον καὶ ζωὴν αἰώνιον καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα· νῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιχν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῇ κόσμῳ ἔλαμψας.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. — *Ώχος δ'.

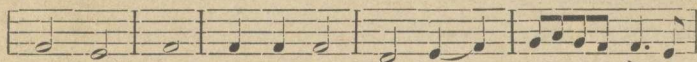
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει Σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἐπὶ μνημοσύνου. — Ἦχος πλ. δ'.

Με - τὰ τῶν ἁ - γί - ων ἁ - νά· παυ -

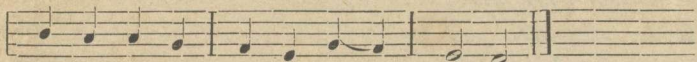
σον Χρι - στὲ τὴν ψυχὴν τοῦ θού - λου

Σου ἔν - θα οὐκ ἔ - στί πό - νος

οὐ λύ - πη οὐ στε - ναγ - μός, ἀλ -

λὰ ζω - ῇ ἁ - τε - λεύ - τη - τος.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΑΙΣΜΑΤΩΝ

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ.....	σελ. 3
Ὅτε καταβάς.....	» 4
Μὴ τῆς φθορᾶς.....	» 4
Χαίροις ἄνασσα.....	» 5
Τίς Θεὸς.....	» 6
Εὐαγγελίζου.....	» 7
Σήμερον τῆς σωτηρίας.....	» 8
Ἐπὶ Σοὶ χαίρει.....	» 9
Οἱ τὰ χερουδίμ.....	» 11
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ.....	» 14
Ἄξιόν ἐστιν.....	» 16
Δεῦτε ὦ φίλοι.....	» 18
Δόξα — Σὺ μου σκέπη.....	» 21
Δέσποινα πρόσδεξαι.....	» 22
Μεγάλυνον ψυχὴ μου.....	» 22
Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν.....	» 23
Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.....	» 24
Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ.....	» 25
Θεὸς Κύριος.....	» 26
Ὁ Θεατὴς.....	» 27
Μετὰ τῶν ἀγίων.....	» 31

5007

MINAS

THE REFORMATION OF MINAS

1. The first thing I noticed

was the smell of the sea.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.

I had never smelled it

before.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.

I had never smelled it

before.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.

I had never smelled it

before.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.

I had never smelled it

before.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.

I had never smelled it

before.

It was a strange smell,

like a mix of salt and

something else.